

мято, което му ся определява въ писмото за испращанието ѝ.

Членъ 58). Ако бы да ся изгуби, или опопасти стоката, или ся развали отъ дъждътъ, то когато въ испращателното писмо нѣма особно нѣкое условие, или ся не появи нѣкая точна и извѣрѣдна причина, тогава отговаря комисіонеринътъ и аманетчіятъ.

Членъ 56). Единъ комисіонеринъ, ако прѣдаде испратената до него стока, на други единъ комисіонеринъ, за да я испрати той, и това прѣдаваніе да го е направилъ по заповѣдь на търговеца, който е прѣдалъ и възложилъ стоката на него, тогава комисіонерина ще бѫде свободенъ отъ да плаща каквъто загуби бы ся появили, обаче ако е направилъ това прѣданіе на стокожтъ своеволно, тогава загубитѣ си быватъ за неговѣ смѣтки.

Членъ 60). Стоката, която ся продава или испраща отъ магазжтъ на едно лице, ако бы да ся изгуби въ пътътъ, па ако нѣматъ нѣкакви особни съгласія, загубата която ще ся появи, принадлежжи на притѣжателътъ на стокожтъ; обаче явно е че той има право да ся тажи отъ аманетчіятъ, комисіонеринътъ и отъ кираджіятъ, които сѫ я прѣносили.

Членъ 61). Писмoto за испращанието е записъ, който съдѣржава условието направено между испращателътъ на стокожтъ и кираджіятъ, или между испращателя, комисіонерина, аманетчіятъ и кираджіятъ.

Членъ 62). Въ тия испращателни писма, трѣбва да ся записва денословието, количеството и видътъ на прѣносиможтъ стокж, отъ каквътъ е видъ и цвѣтъ, за колко дни ще прѣстигне на мястото си, имято, званietо и мястопрѣбиванието на комисіонерина и аманетчіятъ, които сѫ ся увързали да я испратятъ, стоката кому ще ся прѣдаде, имято, званietо и мястопрѣбиванието на кираджіятъ, количеството за заплатожтъ на прѣнасянietо и колко разноски ще заплати, въ случаи ако не прѣстигне стока-